

ACC. N:R M. 12903:1-6.

Landskap: Skåne Upptecknare: Aug. L. Nordgren, Annelid
Härad: Osby, N. Asbo Berättare: " " " "
Socken: Halbavä, Riebergar Berättarens yrke: cykelrep.
 s. 1-4. s. 4-6.
Uppteckningsår: 1953 Född år 1889 i Halbavä

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Sängledning. s. 1-6.

LUF 91.

L. N. F. 91. Längledningen.

Denna sen att följa brudparet i säng
 är nog mycket gammal, fast än den hållit i
 sig ända in över sekels kiftet, jag har sjölu
 varit med på tre bröllop der jag minns mycket
 väl, händelse för kiftet av dessa bröllop
 det ena bröllopet var år 1896 då min dotter
 dils Andersson i Tallaröds socken gifte sig
 det andra brudparet var en dotter till min son
 gifte sig 1898. Båda brudparen hade sina
 bröllop i Långkust, Tallaröds socken i sina
 föräldra hem, jag minns, då festligheten
 för dagen var över ut åt smättnamns till,
 då Präst och kloster hade sämnat gårdar
 vid två tiden på natten gick brudparet i säng
 i en så kallad kammarke som var i ord-
 ning ständ för deras rakning, då kyrkan
 och våra anhöriga, samt gäster som

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUNDLuf 91
1

skulle stanna över för natten följde
dem in i kammaran och lyckänkade dem.
Både allvar och skämt förskam vid dessa
lyckänskningar, sen brudparet lagt sin
sökte sig var och en, av de övriga gästerna
till sina sovplatser. Ordningen bland gäster-
na vid detta tillfälle, jag minns att min
mor och en syster till, hade varit att fins tukt
och gick före brudparet in i kammaran
sen natten, sedan följde övriga anhöriga
och vänner efter, någon särskild ordning
var ju inte bestämd, regel var ju alltid den
att de äldste gick ju alltid först. Prästen och
Tackaren lämnade vanligtvis brudhuset
sen måltiden var över, och vin och kakor
gätt omkring, och sedan en längre eller
kortare paus föregick, beroende hur lång
tiden hade glidit fram, även kaffe serverades

sen maten humnit sätta sig, eller sjunked
unnans. Men sen brudparet gått och lagt
sig så var festliga hösterna över för dagen.
Och de iuriga gästerna sökte sig var och en
sin sin plats. Att någon religiös ceremoni
förrättades, eller att psalmer lästes eller sjöngs
vid detta tillfälle, det var nog ytterst säll-
synt i dessa orter, jag har inte själv hört
det eller hört någon äldre person tala något
derom. Likaså när brudparet kom från
kyrkan brukades inte någon särskild cere-
moni vid hemkomsten. Värre var om brud-
paret särskilt, försåsom vanligt vis endast
då vigselakten förrättades i hemmet. Min
äldste morbror som jag här omnämner vigdes
i hemmet i Långhult N:3. Hallaröds socken.
Dels av den orsaken att han var mycket god vän
med prästen, dels att han var närmare 50 ålet

ACC. N:R M. 12903:4.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

H.

När han gifte sig, så han tyckte att vi-
seln kunde försiggå i stillhet i hemmet.
År 1903 hade jag en döster som då var 35 år
och hade kyrkbröllop i Riseberga kyrka
i St. Åsbo församling. Detta bröllop var jag bjuden
som gäst, och minn ännu hela handbojor-
loppet och vad som försiggick vid hela
brölloppet. Jag kommer även i häg när
tiden var inne för brudparet att gå till Sängs
att två stycken av brudens systror gick före
brudparet bärande vars ett ljus som ställdes
på bordet varefter man lände två nya ljus
som stod inne på bordet i brudkammaren,
en del kex, även försigtigheter av en eller
annan sort före kom, det gick som att man kastade
risarna över brudparet, i bland bäddades med
sliska försäl, som ex skurbark, rivjärn
pänningbär. m.m. man gav även akter på

ACC. N:R M. 12903:5.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

5

Men som kom först ut ur kammaren för
morgonen, hur låmt färsen brunnit, om det
suk hade brunnit längre än det andra, deran
drog man den slutsaken, vilken av brudparet
som först skulle gå bort. Man hade även föo-
ken vilken av dem som skulle bli kvar i
huset i det nya äktenskapet, även skämt
samma ord såväl som mera allvars ord
gavs om kvällen när brudparet gick till
sängs, lika så om morgonen när brudparet
kom upp så var der ho bland gästerna
som kunde ge uttryken om arbetarens roden
var säker. Visserligen ledde det hela
ofta bort i gemytligt skämt, men bakom
det hela var nog lite allvar och så. Den gamla
form av denna sed är numera snart ett min-
ne blott, nu är det ofta bröllopsrova omedelbart
efter vigseln, i gamla tiden föreskom det

ACC. N:R M. 12903:6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

6

och det förkommer än i dag att någon
Lautbrukare följer denna gamla sed att
när bröllof och fästlig heter är över, den
nyblinne äkta Maanen tar sin ny förvänsade
äkta maka med sig och reser hem till det
blivande hemmet om natten, der ofta en
ärefäst var rest, ibland välkomnades och
så Brudparet av grannar och anhöriga som
vakade och till vakt tills de kom hem, det
var ingen oronligt att välkomnatsalut
gavs vid hemkomsten, detta gäller i hundra-
sak äldre tida samt några år i början
på detta sekel omkring till på hundra
Men det var merendels i mera sällsynta
fall, nu har jag inte under senare år hört
något som här tyder på någon å ånnu sedvänja
Vissertligen har jag hört uttalas att risarsyn
har kastats på brudparet efter vigseln, det förkommer ännu